

La «Colla Gallarasques», de Cassà de la Selva, caçadors del «SENGLAR COIX»

EL component de la «Colla Gallarasques», Joan Pigem i Viñolas (a) Viñolas, de Sant Mateu de Montnegre, ressenya les lluites que durant molts anys ha tingut, junt amb la colla, per caçar el «Senglar Coix», senglar que el mes d'octubre de l'any 1959, perseguit per la canilla, amb nou gossos, intentà de passar la parada dels «camins», dominada pel senyor Viñolas. El senglar es ficà dintre la malesa i en sentir-se collat pel caçador, desaparagué rostos avall.

El caçador Viñolas, coneixedor de la malesa i de la prolongació del terreny, va disparar un tret al senglar que féu que el camí restés tacat per grossos degotalls de sang. El senglar ferit s'esmunyí per les muntanyes sense deixar cap més rastre.

* * *

A finals de la cacera de l'any 1960, la Colla, o sigui alguns membres d'ella, es fixaren en unes petjades rares de senglar i, deduïnt, deduïnt, concretaren que era un animal que prenia l'aire del caçador i virava de camí. Tots els companys de colla l'havien sentit esbufegar. El senyor Viñolas l'encalçà per diverses collades durant més de cinc hores, a tret d'escopeta, però sempre dintre dels grans boscos gavarrencs. Resumint: que el senglar que feia anar de bòlit la colla de caçadors i gossos, era el ferit pel propi senyor Viñolas l'any 1959, qui el tocà de la part del darrera del costat esquerra i li ferí la pota; malgrat tot, el senglar es guarí i li quedaren els unglots al revés, motiu que originà diverses discussions, ja que tres peus de l'animal feien les petjades endavant i l'altre endarrera.

El dia 12 d'octubre de l'any 1964, el senyor Viñolas estava de parada entre els quilòmetres 16 i 17 de la carretera de Santa Pallaia i en el precís moment que deixava anar els gossos, prop dels Metges, als primers tocs de trompeta, el «Senglar Coix» travessava la carretera a una distància força llarga. Dos trets sobre seu, donare lloc a uns altres degotalls de sang. Pocs dies després, de nou les petjades del senglar, com si res no hagués passat.

El dia 12 d'octubre de l'any 1965, la colla assetja el cèlebre senglar entre Fitó i els Metges. Un caçador d'una altra colla li engegà dos trets i el senglar va caure. Als crits de joia del caçador de «ja està... ja està...», tots a la seva captura, però en arribar primer els gossos amb llur infernal comert, el senglar es revoltà en contra d'ells i, escometent-los, un a un, els deixà mal ferits. Mentrestant, el senglar de nou desapareixia.